

налъ до Дунава, Петъръ се научилъ че самиятъ Цариградъ билъ заплашванъ отъ Славяни. Както забѣлѣзва и Иречекъ, тия славяни сѫ били отъ самия Полуостровъ, а не такива току-що нагазили Дунава. Вече въ 597 г. водителътъ на ми-нущитѣ прѣзъ Дунава дакийски славяни, а именно Пиро-гостъ, билъ убитъ. По-нататъкъ войната се е продължавала твърдѣ нещастно за римлянитѣ, а при това, въ Тракия и Далмация, тѣ трѣбalo да се борятъ и съ аваритѣ, които най-послѣ били принудени да сключатъ миръ въ 600 год. Важното е за насъ, че докато Полуостровътъ е билъ населенъ съ много славяни прѣзъ тая епоха, дакийските имъ съб-ратия не прѣставали да воюватъ съ римлянитѣ въ сѫщия Полуостровъ. Но нѣщо повече: самите населоящи тоя Полуостровъ славяни сѫ се подигнали срѣщу римлянитѣ и даже заплашвали Цариградъ. Още около 597 год. македон-ските славяни нападнали на Солунъ, и ако се сѫди отъ даннитѣ по проявеното отъ тѣхъ военно изкуство за обса-дитѣ, тѣ ще сѫ сѫщитѣ, за които пише Иоанъ Ефески, че „живѣли въ римските владѣния и знаяли военното изку-ство по-добрѣ отъ римлянитѣ“. Това е и началото на славянското политическо раздвижване въ Полуострова).

Но на въпроса: какво сѫ това Савуленъ Мана-лионъ, Савуленти Каналинъ и Проклианъ, и дѣ сѫ се намирали тѣ?

Прѣди всичко, Савуленъ Манаlionъ и Саву-ленти Каналинъ за визирания случай се срѣщатъ само у Теофилакта Симоката, и то за прѣвъ и послѣденъ путь. Отъ неговитѣ свѣдѣния за движението на аваритѣ се види, че това сѫ имена на мѣстности по южните склонове на Балкана, на Източния Балканъ, а при това визиратъ едно и сѫщо място.

Споредъ St. Martin (въ Лйобо, Hist. du Bas-Emp., 1824, т. X, р. 358) *Sabulentus Canalis* не е друго освѣнъ *Proclinus* на сѫщия Теофилактъ. Това мнѣние па-да прѣдъ самите данни на тия послѣдния, какво аваритѣ отъ Проклианъ стигатъ въ Савуленти Каналинъ, колкото и разстоянието между тѣхъ да не е било голѣмо. Сѫдейки по това, че аваритѣ сѫ вървѣли източно отъ Проклианъ за Анхиало, то може да се заключи, че Проклианъ е билъ на западъ отъ Савуленти Каналинъ.